

TAPOLCZAI LAPOK

EZELEŐTT TAPOLCZA ES VIDEKE.

FELELŐS SZERKESZTŐ: SZIGETHY ÖDÖN. KIADÓ ÉS TULAJDONOS: LÓWY B.

Előfizetési árak: Egész évre 12 korona, fél évre 6 korona, negyed évre 3 korona. • Hirdetések milliméter számítás szerint. Egy hasábos milliméter-sor egyszer közölve 10 fillér, többször beiktatva egyenkint 8 fillér. • Nyit-tér petit-oronkint 1 korona. • A kiadóhivatal interurban telefonja 84. szám. • Megjelenik minden vasárnap reggel.

Napok

vannak, mikor hiszünk a szebb idő eljövételébe, és a reménykedés örömet fest arcunkra, az öröm zászlót bont házunkon. És napok vannak, mikor az események elszomorítanak bennünket, mikor szégyeljük a tegnapi hívesünket, a zászlók lobogását, mikor el kell oltanunk minden tüzet, amit a hit gyújtott, hogy annál melegebbünk a dermesztő évek után.

Igy mulnak a napok: építéssel és lerombolással, hívéssel és csüggedéssel. Aminek tegnap még örültünk, az mára semmivé lett előttünk, kik aggódva várunk minden hírt, melyet meghoz minden óra.

Hírek kerülnek hozzánk a nagyvilágból az újságok oldalain. A világ legkülönbözőbb tájékairól villámlanak és mennydörögnek felénk a nagyok. Az újságnak egy félhasábjára rákerül az egész világ, ott van a háború, ott van a béke.

Vezető emberek beszédeit olvassuk a harcról, a békéről és ellenséges nagyok feleleteit megrettenve látjuk ugyan ott. És aminek tegnap örültünk, amibe biztunk, mára semmivé lett, hogy sötétnek mutassa a holnapot.

Minden országban harcra készülődnek, engesztelhetetlen haraggal hirdetik a tavaszi végső leszámolást, mikor mi ujjongó szívvel vártuk a békeség közeli eljövételének híret.

Ó mily semmi az ember azok szemében, kik országok sorsáról határoznak. Mily szív nélkül beszélnek az eljövendő harcokról a vezérek, kik a csapatok útját megparancsolják, kik emberek sorsát tartják kezükben.

Szavukra vonatok haladnak égtájról égtáj felé, hogy a tavaszra helyén legyen minden, ami országunk biztonságához kell. Ezredek kelnek vándor-utra és mi útjukat követve, aggódva gondolunk véreinkre, kiknek sorsul adatott: küzdeni a hazáért.

Ők is már azt hitték, hogy csak napok kellene és nyugodt alvásra hajthatják fejüket és im ujjongó szívvel vártuk a békeség közeli eljövételének híret.

a népek, kik ellenünk vannak és nekünk szent kötelességünk védeni a földet az utolsó harcok napjaiban, az utolsó küzdelem fellángolásában.

Kitartás, férfiak, testvérek a hegyekben, a síkon, a folyóparton, nincs messze a nap, melyet a győzelem hoz el számunkra, mikor a keleten kivívott békesség néktek is jutalmatok lesz. Nem messze a nap, mikor a királyi hirdetés valóra válik: — csak kitartás és hit az igazság győzelmében!

Megyegyülés.

Sokkal közelebb van Tapolcához Zalaegerszeg, mint gondolná az ember. De mégis sokkal messzebb van, mint kellene. Megyeszékhelynek nem jó, városnak kedves, és tekintve, hogy megyegyülésről lesz szó, — mindenkinek igen messze van.

Ebből következik, hogy bizony kevesen voltak a gyűlésen, melyet hétfőn tartottak, hogy a német vármegye széleiről is adassék kényelmes mód a megjelenésre: a vasárnapi utazással. És ez nem is lehet kellemetlen: vasárnap utazni, a hétfői megyegyülésért.

De hát megyegyülésért sok mindent elszivel a törv. biz. tag ur, hogy megjelenésével és szavának súlyával, beleszóljon a szűkebb hazája sorsának irányításába.

Arról természetesen a szegény megye nem tehet, ha a felszólások nem olyanok, hogy attól valamivel okosabb lenne az ember, hogy attól valami okosság pattanna ki, — tisztelet a kivételnek. Ilyen családásokat érez a tudósító, ki jámborult azt hitte, hogy a sorsdöntő napokban, e szép teremben, ahol a vármegye nagyjainak képei hirdetik: a mult nagyságát, — olyant hall és olyan eseményekről számolhat be, melyek a hitet erősítik a vármegye hivatása iránt.

De hát minden az embereken mulik: ő tőlük függ, hogy milyen a gyűlés nivója, és igazán ez alkalommal a hivatalos személyeken kívül és együtt alig néhány embernek sikerült a komolyság színvonalát megtartani.

A gyűlést **Bosnyák Géza** főispán nyitotta meg és jelentette be az orosz béke örvendetes híret és emlékezett meg a hősiesen küzdő harcosainkról. Majd őszinte, szívből jövő szavakkal, a szeretet hangján üdvözölte a vármegye kitüntetett tisztviselőit.

Kolbenschlag Béla alispán kitűnő szónoki készséggel előadott, formás és tartalmas beszédben köszönte meg a maga és a tisztársai nevében az üdvözlést.

Az üdvözlők soraiba állott **Eitner Zsigmond** országgyűlési képviselő

is, ki ama óhajának adott kifejezést, vajha sokáig szentelhetnék munkásságukat a kitüntetettek a vármegyének.

Eddig minden nagyon szép és felemelő volt, de azután... azután megjelent az aggkori gyöngesség. Pedig öregeknek otthon a helyük: ők már eleget beszélhetek életükben mégis szörnyen irigyek. Amíg élnek, mindig fiatalosan követelők és szinte ellopják azoktól a szót, akiket illet. A fiataloktól és ebből semmi jó nem származhatik, csak neveltségesség, tisztelet a böles kivételeknek.

Egy öreg, körszakállas ur beszélt, a vármegyének volt alispánja, **Csertán Károly**. Petroleumot sürgöt népies szavak kíséretében az istállók számára, és minduntalan azt mondja: írjunk föl az államhoz stb. Hiába igyekszik az Alispán a konkrét tényekkel megnyugtanni, változatlanul szónokol, majd a másik témáját szedi elő, hogy hát rendelje el az állam, hogy a rekvirált krumplira és gabonára vigyázzanak, nehogy elromolják és mikor effelől is biztositják az elnökség asztala mellől, még akkor is duzzog... változatlanul az ülés végéig többszörönkint.

Általános figyelem között állott fel szólásra **Malatinszky Ferenc**, aki ma a megyének egyik legjobb fia. Szavai megérdemelték a figyelmet: a fenyegető husinség, a rekvirálás, a bortermelek megadóztatása voltak felszólalásának tárgyai. A bortermelesi adó állandósítása ellen kérte a gyűlés állásfoglalását és sajnáljuk, hogy nem mutatott rá ezzel az adóval együtt járó oly súlyos megterhelésre, mely illuzóriussá teszi a szőlőgazdák vélt nagy jóvődelmét.

Reischl Richárd a dohányszétosztás új, postentirozott módját ajánlotta, hogy így ki lehetne kerülni e cikkel fűzött cserekereskedelmet. **Bosnyák** főispán rögtön megjegyezte, tessék följelenteni az uzsorászkodót minden alkalommal, akkor nem lesz szükség más rendszerre. Azután **Reischl** érthetetlen rövidlátással beszélt a méz rettentő magas áráról, és csodálkozva kérdezte: talán csak nem lett drágább a kő?

Handlery Gusztáv mutatott rá a méz kérdésre igazi lényegére, hogy nem az a baj, hogy drága, hanem az a baj, hogy nincs, mert a mézhez — szén is kell. És a „fertőtlenítésen” kívül — mit **Reischl** ur oly fontosnak említett, sokkal fontosabb a szőlők permetezése, mert hiába adnak gálicot, ha nincs méz.

És a felszólalással el is volt döntve **Reischl** „mészakciója”: — nem kell ide más csak szén, szén meg szén.

Szén az meg nincs, és kevés kilátás van rá, hogy kaphassunk, mondotta a főispán.

Következett egy kiskanizsai polgárember, ki a Népszavából és A Nappól merített éles nyelvezettel beszélt a rekvirálás csudáiról, és

a siró asszonyokról, büntetésekről és anarkiáról.

Rögvest megkapta a rendreutastást a Főispántól a szóért: anarchia. Az alispán pedig a dolog lényegéről adott felvilágosítást.

Általában a két vezető a legjobb akaratot tanusította, mondhatni: vármegyei mezőgazdasági panaszbizottság ülésén. Mert ami a panaszok után következett, a megyei dolgok, szép csöndben el-soroltattak olyképp, hogy a gyűlés ebédre véget érjen. Ami sikerült is.

A tapolczai megyebizottsági tagok közül ott láttuk: **Handlery Gusztávot**, **Weiler Kálmánt**, **Botka Andor** tb. főszolgabíró, **Berger Vilmost**, **Marton Gyulát** és **Schwarz Emilt**.

Megalakult a tapolczai hadigondozó bizottság.

A hadirokkantakat és családjukat, továbbá a harctéren elesett vagy a hadiszolgálatban (hadifogságban) szerzett sérülés, betegség vagy hadifáradalmak következtében elhalt egyén özvegyének és árváinak gondozása nemzeti feladat, amelyet az állam a hatóságoknak és a társadalomnak közreműködésével teljesít.

A gondozás legfőbb szerve az Országos Hadigondozó hivatal és Tanács, az egyes megyékben a megyei, a járásokban a járási és végül a községekben alakított hadigondozó bizottság. Ez az utóbbi jelzett bizottság alakult meg Tapolczán is, tapolczai hadigondozandók érdekében.

A vármegye főispánja által, a községi előjáróság felterjesztésére megállapított bizottság tagjai folyó hó 15-én délután tartották meg alakuló értekezletüket.

Horváth Jenő főjegyző előadja, hogy a főispán rendelete értelmében Tapolczán is megalakítandó a hadigondozó bizottság. Röviden körvonalozza a bizottság és tagjainak hazafias és felebaráti kötelességből eredő hivatását, kéri az egybegyűlteket, hogy a tapolczai bizottságot alakítsák meg, amelynek elnökül ajánlja **Ley József** prépost-plébánost, amit a jelen voltak éljenző helyesléssel fogadnak. **Ley József** prépost-plébános azonban hivatkozva több irányú elfoglaltságára, megköszöni a bizalmat, a felajánlott tisztséget el nem fogadja. Majd **Horváth Jenő Fogl János** polg. isk. igazgatót ajánlja az elnöki tisztségre, mit az értekezlet helyesléssel fogad. **Fogl János** megköszönve a bizalmat, az elnöki tisztséget elfogadja. Jegyzőül: **Barabás József** polg. isk. tanárt választották. A 45 tagból álló bizottság ezután a maga kebeléből egy szűkebb körű, 14 tagból álló intéző bizottságot választott, melynek tagjai a következők lettek: **Bischoff Ilona**, **Budai Lajos**, **Faragó Manoné**, **id. Koncz József**, **dr. Kovács Vilmos**, **Ley József**, **dr. Löke Mór**, **Marton**

Gyula, Neményi Géza, Pollák Adolfné, dr. Ruff Jenőné, Sándorfi Anna, Szigethy Ödön és Vázsonyi Izidor.

A megalakult bizottság és tagjainak célja, a tapolczai hadirokkantakat és családjaikat, a hadiárvaakat és özvegyeket gondozni. A hadigondozás tulajdonképpen közvetítő a rendelkező intézmény és a gondozott között, hivatásuk elsősorban gondozottjaikat tanácsal és tettel támogatni. A gondozók kétfélék: A hadiárva mellé kirendelt gondozó „*pártfogó*” — a hadirokkant és családja vagy hadiözvegy mellé kirendelt gondozó „*tanácsadó*” nevet visel.

A hadiárva *pártfogójának* általában az a feladata, hogy *pártfogoltja* személyi és anyagi viszonyait figyelemmel kísérelje, sorsát egyéni körülményeinek leginkább megfelelő módon biztosítsa s javát minden irányban előmozdítsa. Állandóan őrködik a gondjaira bizott árva elhelyezése, testi-lelki jóléte, betegség esetében orvosi gyógykezelése, valamint nevelése felett. A *pártfogó* a gyámat a hadiárva érdekeinek előmozdításában támogatja, működését megkönnyíteni és kiegészíteni igyekszik és vele lehetőleg egyetértve jár el. Nézeteltérés esetében, vagy ha a gyám működése ellen kifogása van, az árvaszék beavatkozását kéri.

A *pártfogó*, *pártfogoltja* ügyeiben az elnökség útján a megyei hadigondozó bizottságnak tesz jelentést.

A *tanácsadónak* általában az a feladata, hogy a hadirokkantat és családját, valamint a hadi özvegyet tanácsal ellássa, ügyeiben közbejárjon, sorsának lehető javítására állandóan gondja legyen.

A *tanácsadó* gondozottja ügyében, ugyancsak az elnökség útján a megyei hadibizottsághoz fordul.

Egyebekben mind a *pártfogó*, mind a *tanácsadó* kirendelésekor ismertető füzetet kap, amelyekben önként vállalt kötelességei részletesen körülírva.

Ugyanazon község hadigondozó községi hadigondozó bizottsággá alakulnak, elnököt választanak s nyomban első feladatukhoz, a községben levő hadiárva, hadiözvegyek és hadirokkantak, valamint a községbeli, de még haza nem bocsátott hadirokkantak családjának felkutatásához látnak.

A községi (városi, kerületi) hadigondozó bizottság elnöke a bizottságot a szükséghez képest ülésre hívja össze.

A községi hadigondozó főlé épült a járási, a megyei és végül az Országos Hadigondozó hivatal és Tanács.

Szőlőgazdák figyelmébe!

A már évek óta bevált és kitűnő szerkezetű szabadalmazott

Golyó-permetezőmet,

melyeknek nagy előnye, hogy nem kell hozzá gumilap, vörösréz hiánya miatt, **faputtyonba**

gyártom és hozom forgalomba. A gép könnyű és a szerkezete épp oly kitűnő, mint a rézgépeknél volt. Együttal értesitem a szőlőgazda közönséget, hogy

permetezők javítását

és átalakítását vállalom és a munkáshányra való tekintettel kérem azokat már most átadni.

Heimler Miksa Utód
BARNÁ EMIL

Községi gyűlés.

Tapolcza nagyközség képviselő-testülete folyó hó 10-én tartott gyűlésén *Máté József* tapolczai illetőségét, minthogy erre jogot nem szerzett, elutasítja. *Horváth Jenő* főjegyző előadja, hogy a „Tapolczai Lapok” december 30-iki számában felhívás jelent meg a hadbavonultak összeírása és a hősök névsorának megállapítása tárgyában. Tekintve, hogy e dolog a háboru befejezése előtt nem időszerű, így a képviselő-testület ez ügyet a háboru befejezése utáni időre halasztja.

Tudomásul veszi a törvényhatósági bizottság ama határozatát, hogy Tapolczán egy második gyógyszer-tár felállítását véleményezi.

Tóth Pál a jéggyár körül házhely eladását kéri. Minthogy a jelzett területet a szeszfőző bírja bérbe, ezért abból területet el nem ad a község, de anélkül sincs ott a községnek eladó területe.

A községi végrehajtó fizetésjavítás iránti kérelmét, minthogy a legutóbbi fizetés rendezés sem nyert még megyei jóváhagyást, — elutasítja.

Felolvassa főjegyző a postallgyben eljáró bizottság jelentését, mely szerint az ügynek a tavaszkor leendő felülvizsgálatát ígerte a postaigazgató. A jelentést a bizottság tudomásul veszi, a bizottságnak eljárásáért köszönetet szavaz, s egyben felkéri, hogy ez ügyben még továbbra is támogassa az előjáróságot. Főjegyző, a jegyzői magánmunkálatok végzése és díjazása ügyében, — helyettesítés esetén leendő odaitétele ügyében javaslatot tesz. A javaslatot 30 nap múltával tartandó gyűlésre tárgyal kintzik.

Előadja főjegyző, hogy a hadisegélyezés ügyében kiadott rendelet szerint meg kell alakítani a hadisegély véleményező bizottságot s tekintettel a segélyezendő nagy számára két bizottság lenne választandó. A képviselőtestület az egyik, keleti-bizottságba *Bajnóczy Istvánt*, *Huppán Gyulát*, *Neményi Gézá*t, és *Sásdi Imrét*, — a másik-nyugati-bizottságba id. *Cser Istvánt*, *Koncz Józsefet*, *Marion Gyulát* és *Sári Györgyöt* választja s egyben az összeírás és később felmerülő munkálatok végzésére adójegyzőt jelöli ki. *Kalmár Lajos* községi erdőőr fizetésjavítás iránti kérelmét 30 nap múlva tartandó gyűlés tárgyal kintzi.

Szigethy Ödön előadja, hogy kezdeményezésére, a földmívelésügyi miniszter, a megszüntetett tapolczai vincellériskola szemléltető taneszközait, dr. *Darányi Ignác* Ö. Nagyméltóságának ez ügyben tett kegyes közbenjárására a tapolczai gazd. ismétlőiskolának adományozta, — indítványozza, hogy egy a földmívelésügyi miniszternek, mint dr. *Darányi Ignác* kerületünk képviselőjének köszönet szavazzassék. A képviselőtestület az indítványt elfogadja, köszönetét fejezi ki a földmívelésügyi miniszternek az átengedésért, dr. *Darányi Ignác* képviselőnek a kegyes közbenjárásáért és *Szigethy Ödön*nek az egész ügy keresztülviteléért és az ingyenesen kapott tanszerek és szemléltető eszközök elrendezéseért.

Előadja főjegyző, hogy a villanytelep üzemvezetője jelentette, hogy az olaj csak február hónapban lesz elég s így csak február végéig lesz villanyvilágítás, ajánlja, hogy a község takarékoság szempontjából bizonyos korlátozásokat állapítson meg, hogy a készletből minél tovább lehessen világítani. Többek hozzászólása után dr. *Kovács Vilmos* indítványára a következő határozatot hozta: Utasítja községbirót, hogy *Balogh Endre* és dr. *Kovács Vilmos*sal, akik ez ügyben az olajkészlet megállapításánál még december hónapban eljárta, az akkor felvett jegyzőkönyv alapján indítson nyomozást, miért fogyott el előbb, az olaj, holott a készletnek a megállapított áramszolgáltatás mellett május 15-ig kellett volna elégnek lennie. Hogy a jelenlegi olajkészletből minél tovább lehessen világítani, elhatározza, hogy nappali áram nem lesz, — este 11-ig lesz magán és közvilágítás — továbbá reggel 3—5 óráig, a mozgó színháznak, míg újabb olajszállítmány nem lesz, áramot nem adnak. Olajbeszerzés közbenjárására felkéri *Neményi Gézá*t. Új bevezetést az olajhiány miatt nem engedélyez. A község szakértőjét felkéri, hogy a fogyasztásnak a telepen való ellenőrizhetőségre adjon szaktanácsot.

Egy év.

A Vörös-Kereszt Egyesület tapolczai fiókjá folyó hó 12-én tartotta évi közgyűlését a tagok sajnálatos részvétlensége mellett.

A megjelenteket *Ley József* újonnan megválasztott elnök üdvözölte, a következő beszédben:

Tisztelt Közgyűlés!

A Vörös-Kereszt Egyesület tapolczai fiókjának január 23-án tartott választmányi ülése ama meg nem érdemelt megtiszteltetésben volt szives részesíteni, hogy társelnökké választott nagyságos elnököt indítványára. Mélyen tisztelt elnököt önnagysága ugyanazon gyűlésen bejelentette ama súlyos veszteséget, mely az együletet boldogult emlékü *Glazer Sándor* társelnök elhunytával sújtotta, s megható szavu kegyelettel emlékezett meg a boldogultnak el nem évülő érdemeiről, melyeket állásában az egyület iránt szerzett. Minthogy a boldogult elhunytá óta ez az első közgyűlése az egyesületnek, kötelességemnek tartom, hogy egy-két szóval én is áldozzak emlékének.

Az élet a halál csirája. Tünékeny az élet, tanítja a tudós Szent Ágoston, minél inkább növekszik, annál inkább fogy; mennél messzebbre előrehalad, halálhoz annál közelebb jut. — Miként sik tengeren hullám hullámot hajt, mignem partot érve szétfolyanak, úgy oszlanak szét a halál révében a nemzedékek is, melyek az élet tengerén egymás után nyomulnak. Midőn eljön a hervadás évszaka, lehullanak a fák levelei, egyik a másik után, de mikor? azt kitudhatná. Mi is levelek vagyunk közös életfán, mi is lehullunk. Mikor? ki sejtetheti.

Aggódunk sokszor a jövő napok miatt, s mire eljönnek, rég a sirban vagyunk. Terveket szövünk, reményeket alkotunk, melyeknek megvalósulását nem érzük meg. Vajjon ki biztosít bennünket, hogy a porba esünk, mint érett kalász, melyet levág a sarló? — Alig valamivel túl az élet delén szólította magához a Mindenség Ura azt a férfiut, akit egy város lakossága siratott. Mennyi reményt fűztünk még tevékeny életéhez és ő itt hagyott bennünket. Egész életét, működését a társadalom minden terén szerzett elévülhetlen érdemeit, baráti szív, avatott ügyes tollal méltatta a helyi lap élén. — Nekem nem

jut más feladat, mint kérni a t. közgyűlés mélyen tisztelt tagjait, hogy emlékéit szívünkbe zárva, azt a tiszteletet és szeretetet, melyet iránta mindnyájan érzünk, megörökíteni, s az utókor szívébe plántálni sziveskedjék.

Méltóztassanak megengedni, hogy ez alkalommal egy rövid visszajelentést vessek a Vöröskereszt egyület multjára, annak megalakítására.

A Teremtő gondolata szerint a nőknek az a hivatása és rendeltetése, hogy szeressen, s ez érzelméből kifolyólag betöltse a szív ürességét. A nőnek már teremtésénél bensőbb gyengédséget és részvétet adott az Isteni Gondviselés azért, hogy boldogítson, hogy másokért éljen és mások boldogságban keresse saját boldogságát; ez érzelm teszi őt naggyá, ebben rejlik ereje és kiválósága. — Mindnyájan egymásra vagyunk utalva gyámságunk s szükségleteink által. Ámde az egymagára maradt ember mitsem, vagy legalább is nagyon keveset tehet; az egyérszűekkel, egygondolkozásuakkal egyesülve, azonban képes meghódítani és igába hajtani a természetet. Tapolczának minden jóért és szépért lelkesülő hölgyei nemcsak megértették, hanem át is érezték magasztos hivatásukat és évekket elzölt, talán 12 éve, nagyságos dr. *Kovács Vilmosné* urnő kezdeményezésére, akinek nemes jószívében az eszme megszületett, nagylelkűséggel megalakították a Vöröskereszt egyület fiókját. Később, midőn a kórházegyesület megalakult, részvét, illetve a tagok megfogalmazásával a vöröskereszt egyület haldokolni kezdett; ismét *Kovácsné* önnagysága volt az, ki mint pénztárnoknő ápolta, dajkálta s fentartotta addig, mignem a legjobbkor, a háboru kezdetével, életre keltette. Az egyesület megalakítása és fennállása az ő nevéhez fűződik. S hogy azóta mit tett, mennyit fáradozott és dolgozott, azt nem szükséges elmondanom. Ha csak 300 napot számítanánk egy évre, legalább egyezerszer fordult meg azóta a sebesültek kórházában, dolgozott, fáradozott, intézkedett és vigasztalt. Dicséret illeti meg Tapolcza hölgyeit, kik az ápolást szakszerűen tanulva, sebeket kötöttek, könnyeket töröltek, vigasztaltak. Isten fizesse meg nekik jószágukat. Én hálás köszönetet mondok mindnyájuknak, első sorban m. t. elnök-nőnknek, s kérem ezt a jegyzőkönyvben is megörökíteni.

A meghatottságot kiváltó szép beszéd után

Dr. *Kovács Vilmosné* terjeszti elő elnöki jelentését az elmúlt év munkásságáról. E jelentésből kiemeljük, hogy az egyesület által fenntartott kórházban 8 tiszt és 194 legénységi személy részesült 933, illetve 20.235 ápolási napon gondos ápolásban és gyógykezelésben. A 112.605 korona 32 fillért kitévő költség kikerült a 115.855 korona 41 fillér bevételből. De kérdéses, hogy az élelmezési cikkek árának folytonos emelkedésével lépést tarthatnak-e a bevétel az új esztendőben? A központi igazgatóságtól az ápolási díjak méltányos felemelését kérte az elnökség, egyben számít a helyi társadalom hathatós *pártfogására* is. Az elmúlt évben is 8269 korona összeg folyt be a kórház javára a természetbeni adományokon kívül.

A jelentés kiemeli az ajándékok közül *Hertelendy Ferencné* urnő ágyalaptványát, id. gróf *Esterházy Pál* és gróf *Deym János* és a helyi

pénztintézetek hitközség által

A kórház v. kijövő katonák kor elismerő pasztalt rend a mely a vez. Jenő és Kleinszék és az ápoló hölgye Jenőné, *Welle Gézáné* urnő *Filipp Maris* urleányok éreztetés, hogy sorban önmagát említeni.

Az egyület 02 fillér, míg 253 koronát által vezetett eredményét, 2 központ kap. A minden bejelentést a veszi tudom betegesztett lyekre vonatkozó bizottság el szokásos föl szavazza meg tárosnak.

Elnök az *Esterházy Pál* magát, hogy a közgyűlés mányt küld továbbá, ho országgyűlés levélben aják együletnek. H

A választ helyébe me *Sághváry J Mandl Sándor* továbbá *Fo Botka And Miklós Józse* Az elnöks juttatott ösz sével ért vé

Arver

Alulírott 1881. évi L. mében ezen a tapolczai Pk II 1690 s. llinger Zsolt Köveskallán 81 koronára erajéig elerítés alkalma 2100 koron 100 m. m. s. nak nyilván eladatása helyszínén, dő eszközzel hó 23 nap határidőül szándékozozással hivattett ingóság évi LX. t. leg többet i eladatni fo

Az elárva ára az 18. ában meglesz kifizet Tapolcz

Az Esterhoz tartozban felföz

3 évre b vétele vo március h intézőségi

HIREK.

Élet halál.

Egy ember tünt el közülünk, máról, holnapra. Nem úgy, mint a természet rendje szerint kellene: megöregedve, kiégve. Sem nem úgy, amint most annyi fiatal élet fejeződik be: a harcokban. Hanem a természet célja ellenére: önként választotta a halált.

Nem találta helyét az élek között, a holtak birodalmába távozott. Elmenekült az élet elől, a halálba. Nagyon bánthatta az élet, ha már így korán az elmúlást kívánta. Mily nyomorultnak is kell lenni az életnek, ha így könnyen itt lehet hagyni, ha így józanul el tudnak tőle búcsuzni.

Élet: — mennyi vágy van e szóban. És ha az bánt: mennyi csalódás hangzik ki belőle. Mint gyermekek sokszor csak azért sírnak, mert azt, mit magunk előtt látunk, kezünkkel elérni nem tudjuk. És mint nagyok, miért sírnak?

Csak nem a csalódás fája: amit elértünk, nem az, amire vágytunk? Hogy az élet nem az a jó, amiről álmodtunk. Hogy sok minden nem úgy történik, ahogy szeretnénk. Hogy az életben több a rossz, mint a jó, a keserű, mint az édes. Ezek tájának talán úgy, oly lelket marcangolóan, hogy azt keljen mondani a szenvedő embernek: nincs menekvés?

Nincs fájdalom, melynél sok vigasztalót ne mondhatnánk. De hol az a lélek, mely nyitva van előttünk? Az embereket csak kívülről ismerjük és elhaladunk mellettük, ha gondtól redős a homlokuk és ha ajkuk keserűen mosolyog is: ha a halál fehér keresztjével vannak is megjelölve. Mert ember-erdőben élünk, ahol miként a fák, fehér keresztrel vagyunk ismertek: — a halárasztanak. És ki törődik a keresztrel?

Egy ember elmenekült az életből. Testét a Balatonban keresik, — lelke itt van előttünk, de a körülményeket még nem ismerjük annyira, hogy olvasni is tudjunk belőle. Most csak azt látjuk, hogy mily erős volt, és megis: mily gyöngye volt.

Mielőtt elment, levelet írt. Arról gondolkodott, ami holnap történik vele, arról intézkedett, miképpen legyen mikor már ő nem lesz. Már most elgondolta, hogy évek után mi történik másokkal. Bele akart avatkozni a jövő életbe, hacsak egy figyelmeztető ajándékkal is. Egy levél fölött gondolkodva: átélte időt, melyet meg tan szeretett volna látni, érezni, átélvezni. Egy levél fölött gondolkodva: a jövőre gondolt. És minden jövőre gondolás: élet; minden szótlanság cselekvése az akarásnak: halál. Megis a halál győzött a búcsuzó levelet író ember fölött, mert az ember — maga volt.

Nem volt vele az asszony, aki erősebb tud lenni a halálnál. Az asszony: az élet. Mindenkinek saját személyén kívül szükséges valaki, a miben és a mivel élhessen. Akivel nincs vele az örök kísérő, az könnyebben távozik — hite szerint.

Mi minden, emberek, saját boldogságunk után fáradunk. De azt csak — másban találhatjuk föl. Szerencsénk, életünk boldogsága: ha saját szívünk szerint választhatjuk a célt. És mily gyöngye az, ki a választott célt nem meri követni, ki saját akaratának nem mer élni.

Úgy volna jó, ha minden férfi mellett korán, időben, ott volna a nő. Ha minden gyöngye lélek mellett ott volna a társ, hogy ne volna a földön annyi halálra szánt. És hány olyan emberrel volna kevesebb, ki a végig, nem ért egy derült pillanatot, akinek az élet céltalan, miként a sivatagjárás — az aggkorban.

Aki fiatal, életerős, ne tagadja meg önmagát. Keresse és találja meg a nőt: az életet, melyet szeretnünk kell, hogy élhessünk a földön. Ki minél előbb találja meg a célt, annál kevesebbet szenved a magányos élet és bizony, később, öregebb korban, egymagában élve sokkal gyakrabban állítódik a választás elé: miért élni?

Jótekonyság. — Mind ritkábban olvasunk e lap hasábjain közlő nyilatkozatokat a Vörös Kereszt tapolczi fiókjának juttatott adományokért. Mintha csak elfelejtettük volna, hogy mivel tartozunk szenvedő hősöknek, mintha megfeledkeztünk volna a jószágosan gondoskodó Erzsébet-kórházunkról. És az adakozások megrikulását súlyosan érzi a kórházat fenntartó Vörös Kereszt, mely valósággal anyagi gondokkal küzd. Szinte már a kérdés elé volt állítva, hogy fenn tudja-e továbbra is tartani, anyagi eszközök hiányában, az egész vidékünkre oly fontos kórházat? Valósággal a bajból segítette ki az Egyesületet a nemesszivi patronusa, id. gróf. Esterházy Pál, belső titkos tanácsos, aki újabb 3000 koronás adományával örvendeztette meg az elnökséget. Ezzel a jószívűséggel újabb tanúságát adta a nemes gróf a vidékünk fiairól érzett szeretetének, mert a kórházban talál gyógyulást és szeretet-ápolást a járás szenvedő honvédőinek annyi soka. És mi tisztelettel fordulunk a demokrácia idejében a szilgietti kastély felé és gondoljuk: bárha a polgári gazdagság házaiban is minél többen követnék az Esterházy gróf jószívűségét.

Az új zágrábi üzletvezető. Tudvalevő, hogy Ófelsége Bosznia-Herzegovina helytartójává dr. Bacinszky Vladimir volt zágrábi üzletvezetőt nevezte ki, kinek helyébe most Massirevics György eddigi főfelügyelőt nevezték ki.

A Dunántúl élmezési kormánybiztosává a király, Veszprém székhellyel, Jankovich-Bésán Endrét nevezte ki.

Halálozás. Fekete Gergely zsidó esperes plébános folyó hó 10-én életének 73. ik áldozópapságának 49. ik évében meghalt.

Béni Zsigmond Ferenc szentbenedekrendű áldozópap, okl. főgimnáziumi tanár folyó hó 13-án 37. évében Zalaapátiban elhunyt. Holttestét az ottani rendi sírboltban helyezték el. A fiatalon elhunyt művelt, rokonszeres tanár tapolczi születésű. Özv. Kovács Györgyné unokáját gyászolja az elhunytban.

Előadás a kath. körben. Vantsó Gyula dr. a Magyar Gazdaszövetség titkára ma délután négy órakor a gazdasági kérdésekről előadást tart.

Szülői értekezlet és vetítettképes előadás volt a múlt vasárnap a tapolczi állami polg. fiúiskolában. Igaz, hogy nagy volt az érdeklődés, ami azonban inkább a vetítettképes előadás iránt mutatkozott, mert a látogatók legnagyobb része kisebb és nagyobb tanulóselejtekből állott, akinek pedig a tulajdonképpeni szülői

értekezlethez, mondjuk, kevés joga van. Azonban, ezt a jövőben igazán nem kívánatos technikáitól némileg helyre hozta Fogl János igazgatónak, a helybeli elemi iskolai tanulókon eszközölt megfigyeléseiből leszárt eredmények érdekes előadása a gyermektanulmányozásról, melynek eredetét, célját, módszereit és eredményeit ismertette, — amelyet a tanuló sőt még a laikus hallgató is érdeklődéssel figyelt. A szülői értekezletek legyenek kizárólag a szülők, illetőleg a felnőttek értekezlete. — Nagy derűtséget keltett „Jönnek rekvirálni” című humoros kép, amelyet három polgári iskolai tanuló adott elő. Végül „Az északkéleti harctér” című vetítettképes előadás tanulságos képei és magyarázata, amelyet Barabás József tanár olvasott fel, fejezték be a program utolsó pontját.

Villanyvilágításunk megvizsgálása ügyében a községi képviselőtestület, a községbíró elnöklésével bizottságot küldött ki annak kiderítésére, hogy az április végéig elégségesnek számított nyersolaj mire lett felhasználva. A vizsgálat még nem nyert ugyan befejezést, de valószínű, hogy meg nem engedett világitásra használtatott fel. E körülmény ugyan már nem segít azon, hogy a világitást meghosszabbítsa, de bizonyára, bárkit terhel is a szabálytalanság, elítélendő. Most már arra legyen gondunk, hogy a további világitáshoz szükséges olajat megszerezzük. A község előjárásága ez ügyben sürgönyözött a kereskedelmi ministeriumhoz és az olajközponthoz, hogy a már kiutalt tartály olajat szállítsa le. Megkereste a Ganzot is, hogy addig is kölcsön olajat küldjön. De felkereste kerületünk orsz. képviselőjét, dr. Darányi Ignác öngyméltóságát is, hogy ez ügyben közbejárjon, mert ha rövid időn belül olajat nem kapunk, úgy mérciusra nemcsak közvilágításunk nem lesz, hanem a magánlakások is sötétek maradnak, s megszűnnek az ipari üzemek is. — Ha minden eszközt felhasználunk, remélhetőleg sikerül olajat szerezni.

Tapolcza és a tapolczi járás virilistái. Most készült el a legtöbb adót fizetők névjegyzéke, azonban közöttük még nincsenek azok, a kik a háboru alatt jutottak a megye vagyoni előkelőségei közé. Tapolczáról és a járásból az idei virilisták a következők: Takács Jenő, Lessner Sámuel, Forster Elek, Tóth Lajos, Rónay Pál, dr. Hebrly Sándor, Ley József, Schwarz Emil, Hertelendy Ferenc, Marton Gyula, Weiler Kálmán, dr. Kovács Vilmos, Berger Vilmos, Lőke Árpád, Nay Zoltán, Lessner József, Lustig Ferenc, Szalay Dezső.

Megyénk népesedési viszonyairól szomorú statisztikával számolt be az alispán múlt negyedévi jelentése. Ez szerint a megyében a születések száma volt 954, a halálozásoké 1656, így az apadás 702. — Szaporodást a megye egy járása sem tüntet fel. A tapolczi járásban a 70 születési esettel szemben 110 a halálozások száma s így járásunkban 40 az apadás. És ez így van már négy év óta.

Eltűnt. Spiegel Izó (Adolf), szabadságon volt népfelkelő, polgári foglalkozása gazdaszövetség, állítólag azon való elkeseredésében, hogy betegségét nem ismerték fel, öngyilkossági szándékából, Badacsonytomajon lakó nővérétől, eltűnt. A badacsonyi hajó kikötőre látták menni, a honnan azonban nem látták visszatérni. Így valószínű, hogy a Bala-

pénzintézetek ajándékait és az izr. hitközség által befolyt adományokat.

A kórház vizsgálatára havonként kijövő katonai hatóságok mindenkor elismerőleg nyilatkoztak a tapasztalt rend és gondosság fölött, a mely a vezető orvosok, dr. Deák Jenő és Klein Gyula, az apácatestvérek és az önként vállalkozó ápoló hölgyek, névszerint Szűcs Jenőné, Weiler Kálmáné, Neményi Gézáné urnök és Hoffmann Margit, Fülöp Mariska és Miczki Aranka urleányok érdeme. A referens hozzászólja, hogy az elnöknőnek elsősorban önmagát kellett volna fölemelteni.

Az egylet törzsvagyona 3345 K 02 fillér, míg a 253 tag után járó 253 koronát és a Bischoff Ilona által vezetett Péter-Pál napi gyűjtés eredményét, 236 korona 94 fillért a központ kapta.

A minden részletre kiterjeszkedő bejelentést a közgyűlés elismeréssel veszi tudomásul, nemkülönben a betérjesztett számadásokat, a melyekre vonatkozólag a számvizsgáló bizottság előterjesztése alapján, a szokásos fölmentvényt köszönettel szavazza meg Goldmann Cilla pénztárosnak.

Elnök azután jelenti, hogy gróf Esterházy Pál levélben mentette ki magát, hogy nem jelenhetett meg a közgyűlésen, ismét nagyobb adományt küld a kórháznak, — jelenti továbbá, hogy dr. Darányi Ignác országgyűlési képviselő megleghangú levélben ajánlja föl szolgálatait az egyletnek. Hálás tudomásul szolgál.

A választmány hiányzó tagjainak helyébe megválasztották még: dr. Sighváry Jenőné, Szűcs Jenőné, Mandl Sándorné és Sándorfi Annus, továbbá Fogl János, Alpár Mór, Botka Andor, Balogh Endre és Miklós József.

Az elnökségnek és vezetőségnek juttatott őszinte elismerés kifejezésével ért véget a gyűlés.

Arverési hirdetmény

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a tapolczi kir. Járásbíróság 917 Pk II 1690 számú végzése által Szeiinger Zsöfi végrehajtató javára Köveskállán a 182 számú házban 81 korona fillér tőke és járulékaik erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság foglalt és 2100 korona fillérre becsült 2 ló és 100 m. szénából álló ingóságoknak nyilvános árverés útján leendő eladatása elrendelvé, ennek a helyszínén, vagyis Köveskállán leendő eszközölésére 1918. ik év február hó 23. napjának délután 3 órája határidőül kitűzték s ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjelöléssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Tapolcza, 1918. február hó 8.

Kerkápoly bíró végrehajtó.

Az Esterházy hercegi hitbizományhoz tartozó, Rendes község határában fekvő cca

9 hold INGATLAN

folyó év január hó 1-től kezdődőleg 3 évre bérbe lesz adva. A bérbe vételre vonatkozó ajánlatok ez év március hó 1-g alulírott uradalmi intézőséghez lesznek beküldendők.

Hercegi uradalmi intézőség Badacsonyszőlőhegy.

tonba vetette magát. Hulláját, a leg-szorgalmasabb keresés dacára sem sikerült eddig megtalálni.

Villanyvilágítás Diszelben. Az élelmes diszeliek, felhasználva a természetadta erőt, az Eger patak vizét, egyik malmukban villamos-művet létesítettek, amely köz- és magánvilágítást szolgáltat. Tegnap óta Diszelben villanyvilágítás van. Nincs kizárva, hogy rövid időn belül bizonyos irigységet kelt bennünk a kis község, amikor talán Tapolcza világítás nélkül lesz, és ez eszünkbe juttatja, hogy nem lett volna-e jobb nálunk is a vizierőt felhasználni villanyfejlesztésre.

A tapolczi Chevre Kadisa vá-lasztmánya ma délután 6 órakor ülést tart, amelyen az új tagok felvételét is eszközöli. Jelentkezéseket az al-elnökök fogadják el.

Gyermeke gyilkosa vigyázatlan-ságból. A fegyver megdöntésénél kezelése már sok szerencsétlenséget okozott. Sajnos mégis gyakori az ebből eredő véletlen gyilkosság, vagy más szerencsétlenség. Sajnálatosabbá teszi az esetet, ha a szerencsétlenség hozzánk tartozót, szeretteinket éri. Ilyen eset történt folyó hó 14-én Balatonszepezd községben. Márkus Károly szepezdi lakos f. hó 13-án éjjeli őrökre volt kirendelve. E szolgálatát fegyverrel szokta végezni. Este 9 órakor leemeli a szobában függött puskáját, amely a megelőző napi vadászatról még töltve volt. A szobában volt a felesége és ugyanott aludt a diványon 9 éves kis leánykája. Márkus a töltést kiakarta venni a puskából, miközben az elsült. A golyó az alvó leánykát szíven találta, ki rögtön meghalt. Képzeltető a család és a vigyázatlan-ságból eredő gyilkosság vádjára illet. A kétségbeesett pát annyira feliz-gatta az eset, hogy öngyilkossági szándékkal foglalkozott, amiben azonban megakadályozták. Jólehet gondatlanságból eredő gyilkosságért felelősségre vonják, de e mellett is mily óriási szívfájdalmat és lelki-furdalást kell kiállania, hogy gondat-lanságával szerető gyermekének életét vette el.

Hordófúrás. A tolvajlásnak eme módja sajnos vidékünkön nagyon általános, pedig már sokan és súlyosan bünhődtek érte. Ismét egy újabb eset Folyó hó 3-án virradóra a nemestördemici vasutállomás nyílt rakodóján az elszállításra váró boroshordókat megfúrták, azonban a tettest munkaközben érték, menekülni próbált ugyan, de elcsípték Korhusz Gyula nemestördemici lakos vasúti kertész személyében. Midőn tetten érték már egy 10 literes demizsont és egy vízeskannát teleeresztett borral. Hogy a nyomozást félrevezesse, az állomáson levő üvegházban betörést készített elő, azonban éppen ez volt árulója. Ellene az eljárás megindult.

Pöt-permetező. Sok mindenből kifogyunk, sok minden helyett mást kell használnunk, hogy valahogy meglegyünk. Vörösréz permetezőket nem igen kapni, és annak is, ami még van, rémes nagy az ára. Új permetezőt vörösrézhiány miatt kellő mennyiségben gyártani nem lehet. Ugy oldotta meg a problémát *Barna Emil* tapolczi lakatos, hogy a már évek óta jónak ismert és általános használt „Golyó” permetezőgépjét most puttonyba helyezte el. A szerkezet épp oly kitűnő, mint volt a rézgepeknél, csak az oldattartály van fából, így a permetező hasonlít-hatatlannul olcsóbb és mégis a célnak éppen úgy megfelel.

Arcképfestő Tapolcán. *Gaál* Balázs jönevű arcképfestő, kit már több kitűnő munkájáról közönségünk is ismer, városunkba érkezett és a Pannonia vendéglőben rendezte be műtermét. Elvállal fénykép és éfő modell után készítenő arcképfestést a mai körülmények között jutányos áron, amiből még a helybeli Vörös-Kereszt Egylet javára 5 százalékot adományoz. Nemcsak jó képei, de eme áldozatkészségeért is ajánljuk őt a közönség pártfogásába.

A központi szeszfőzdeknben, értesülésünk szerint, serényen folyik a munka és máris 100 hkt. meghaladó nyers pálinka, ugynevezett vatyka elkészült. Azonban a legmegfizetettebb munka dacára sem lehet a pénzügyigazgatóság részéről rendelkezésre adott négy, összesen nyolc hkt. ürtartalmu, kis üsttel, a szesz-főző központ körzetébe utalt összes hegyközségekből a törkölyt egyszerre feldolgozni, azér a szeszfőző központ minden héten más-más hegyközség törkölyét veszi át. Azonban a jövő hét második felében elkészülnek a végleges telepen emelendő tizenkét nagy cementcisterna egy része, mikor is a szövetkezetnek módjában lesz nagyobb mennyiségű törkölynek át-vételét eszközölni. Addig a felek türelmét kérjük, mert utóvégre köz-érdek is, hogy a leszállításra kerülő anyag meg ne romoljék. A nagy takarmányhiányra való tekintettel a szeszfőző központ sürgönyileg kérelmezte a földmívelésügyi miniszteri-umtól, hogy a kifőtt törkölyt ne kelljen az Olajközpontra beszállítani, hanem a Közönségnek átengedhesse és alapos a kilátás hogy erre az engedélyt megkapják, miről a gazda-közönséget idejekorán értesítjük.

Nyilvános köszönet. — A Vörös-Kereszt Egyesület tapolczi fiókjá-céljaira adakozni kegyesek voltak: özv. Kovács Györgyné és családja, Béri Zsigmond Ferenc, szentbenedek-rendi áldozópap és tanár elhunytá-alkalmából, koszorúmegváltás címén, 100 koronát; id. Marton Samu ur Kövágóörsről 30 koronát; Lustig József és fia cég 20 koronát; Marton Gyula ur 10 korona szak-értői díját; Markó Róza kisasszony 10 l. bort. Fogadják a kegyes adakozók hálás köszönetüket.

Az Elnökség.

A KÖZSÉGHAZÁBÓL.

Aki a póstaszállítást el akarja vállalni, az február 28-ig adja be a kérvényét; — a főjegyzői irodában felvilágosítás kapható.

Hegyen, kertben vagy bárhol a gyümölcsfákat a hernyótól mindenki tisztogassa meg, — mert ha az ellen-örzés hernyót talált. — A tulajdo-nos szigorúan meg lesz büntetve.

Aki a malomba gabonát visz ro-stálás végett, őrleési tanusítványt kell vinnie.

Az 1899., 1898. és 1897. évből született felmentetteket március hó 1-én, az 1898., 1895., 1894. évből született pedig április hó 3-án bevonulni tartoznak, kivéve a bányá-üzemek kijelölt alkalmazottait, vasu-tasokat, papokat és papjelölteket, csendőroket és pénzügyőroket. Bevo-nulók cipőt, fehérneműt és evőeszközt vigyenek magukkal.

Badacsonytomajon, jó karban levő

házaamat

jó forgalmu vendéglővel és üzlettel, szabadkézből eladom. SOMOGYI Margit Badacsonytomaj.

Műkedvelő estély Tapolcán.

A tapolczi kórház javára február hó 23-án este a Pannonia szálloda nagytermében műkedvelő estély lesz. Meghívókat a rendezőség nem bocsát ki, hanem plakátokon — amely egyszermind meghívó is — közli a műsort. A tervezett piknik estély a háborus viszonyok okozta élelmi hiányok miatt elmarad, azonban a Pannonia értermében, vagy kávéházában lehet a rendes vendéglőszerű áron étkezni. Jegyek a mai naptól kezdve Lówy B. könyvkereskedésében előjegyezhetők, de a jegyek ára csakis a jegypénztárnál fizethető le. A jegy-pénztár 7 órakor nyílik meg. A tolongás elkerülése végett ajánljuk, hogy lehetőleg mindenki korán megváltsa jegyét.

A rendezőség ez uton is kéri a t. közönséget, hogy a jótékonycélra való tekintettel szíveskedjék önzet-len fáradozását azzal honorálni, hogy minél nagyobb számban jelenjen meg az estélyen. Felül-fizetéseket köszönettel fogad és e lap hasábjain fogja nyugtatni. Végül arra kéri a rendezőség a t. közön-séget, hogy pontosan jelenjen meg, mert a korai záróra miatt pontosan 8 órakor megkezdődik az előadás.

A változatos műsor mellett a tapolczi zenekar is fogja zenéjével szórakoztatni a közönséget

Egyébként itt köszönjük a meghívó gyanánt szolgáló plakát szövegét:

„A tapolczi Vörös-Kereszt Egylet” kórháza javára február hó 23-án este 8 órakor Tapolcán, a Pannonia szálloda nagytermében „műkedvelő előadás” ren-dezünk a következő műsorról:

1. Prologus. Irta: Vázsonyi Izidor. Szavalja: Vázsonyi Pirokska.

2. A rakettek. Franciából átdolgozva írta: Heltai Jenő. Előadják: Blau Emma, Kónc József.

3. A nyolcadik osztály. Irta: Emőd Tamás. Szavalja: Schönwald Margit.

4. A kofa. Irta: Gábor Andor. Szereplők: Goldmann Gizi, Günsberger Erzs, Böcsi Rezső.

5. Dalok. Éneklik: Blau Emma, Horgosi Ilonka, Kaiser Rózi, Micki Erzs, Mojzer Annus, Prressing Erzs, Tausz Jolán, Vázsonyi Pirokska.

6. Történet. Irta: Kiss Menyhért. Szavalja: Kertész Rózi.

7. Zenesám. Zongorán és hegedűn előadják: Zalai Rózi és Csuba Sándor.

8. Nehéz az élet. Irta: Gábor Andor. Szereplők: Schwarz Hermin, Micki Erzs, Horgosi Ilonka, Kern Gyula.

9. A szabadságot katoná. Irta: Vázsonyi Izidor. Szereplők: Micki Erzs, Kaiser Rózi, Böcsi Rezső, Kónc József, Györi Irén, Csuba Sándor.

10. Porcellánfigurák Irta: Endrői Béla. Elmondja: Goldmann Margit, zongorán kíséri Zalai Rózi.

Figurák: Klein Kató, Kohn Böske, Schwarz Hermin, Goldmann Gizi, Güns-berger Erzs, Vázsonyi Pirokska, Györi Irén, Horgosi Ilonka, Kaiser Rózi, Schönwald Margit, Blau Emma.

Helyárak: I-ső hely 8 korona, II-ik hely 6 korona, belépőjegy 4 korona. Pénztárnyitás este 7 órakor.

Nyilvános köszönet.

Nagyméltóságú id. gróf Esterházy Pál ur, v. b. t. t., a Vörös-Kereszt Egyesület tapolczi fiókjának diszelnöke, a patronatusa alatt álló fiókegyesület magasztos cél-jaira ismét 3000 koronát volt szíves adni. Kegyes adományát, mellyel működésünket nagyban elősegíti, hálásan köszönjük.

A Vörös-Kereszt Egyesület tapolczi fiókjának Elnöksége.

Lówy B. könyvnyomdája, Tapolcza.

Arverési hirdetmény.

Közhíre teszem, hogy a néhai Bognár Károly esperes plébános, volt káptalantóti lakos hagyaté-kához tartozó és az 1917 év decem-ber hó 18-án felvett zárlati jegyző-könyv 1 — 33, 35, 37 — 55 tétel alatt, továbbá az 1917 év decem-ber hó 19-én felvett jegyzőkönyv 1—59, 61—151 tétel alatt, végül az 1917 év december hó 20-án felvett jegyzőkönyv 3—5 tétel alatt összeirt ingóságokat — körülbelül 50 hl. új- és óbor, üres borshor-dók, pres, borfejtőgép gummival, pincze felszerelések, házi butorok, konyha berendezések, porcellán és főző edények, férfi felső ruhák és fehérneműek, ágyneműek, 10 drb. szarvasmarha, 2 drb. ló, 3 drb. sertés, hintók, igás kocsik, lőszer-számok, gazdasági gépek és felsze-relések stb. stb. — a tapolczi kir. Járásbíró, mint hagyatéki bíróságnak Pk. I. 1325/1917/14 számú végzése alapján a bírósági végre-hajtó közbenjötté mellet

Káptalantóti községben /: a Sabar hegyen és a plébánia udvar-ban:/

1918 év február hó 26-án és folytatólagosan február hó 27 és 28-án délelőtt 9 órakor kezdve nyilvános árverésen eladom.

Ugyancsak a fenti hagyatékhöz tartozó és az 1917 év december hó 17-én felvett jegyzőkönyv 1, és 11 tétel alatt, valamint az 1917 év december hó 20-án felvett jegyző-könyv 1 — 2 tétel alatt összeirt ingóságokat — 5 drb. Tapolczi Takarékpénztári részvény /: az 1917 évi szelvényvel /, a Tapolczi vidéki Gazdasági Takarékpénztár által kiállított 2 drb. ujjonon kibocsájtott részvényre vonatkozó ideiglenes elis-mervény, arany és nikkelt zsebóra — a tapolczi kir. Járásbíró, mint fenti végzése alapján a bírósági vég-rehajtó közbenjötté mellet

Tapolcán /: iroda helységemben /: 1918 év márczius hó 1-én délután 2 órakor

nyilvános árverésen eladom. A venni szándékozók tartoznak a vételárat a helyszínen készpénz-ben azonnal kifizetni és a megvett ingóságokat a borok, üreshordók és pincze felszerelések kivételével azonnal elszállítani.

A borok, üres hordók és pin-cze felszerelések vevők veszelére a hagyatéki tulajdonát képező, vala-mint a plébánia pinczében 14 napig ott hagyhatók, de ezen idő alatt feltétlenül elszállítandók. A vevők által így visszahagyott ingóságokért a hagyatéki semminemű felelősséget nem vállal.

A vételi illeket a vevők tar-toznak viselni.

Tapolcza 1918 év február hó 15-én. Dr. Vágó Jenő ügyvéd, zárgondnok.

Értesítés.

Az izr. hitközség elnöksége ez uton is figyelmezteti az érdekelteket, hogy miniszteri rendelet értelmében a husvéti pászka csak azoknak lesz kiszolgáltatható, akik a megfelelő mennyiségű lisztet a hatósági lisztes boltban előzetesen beadják, illetve a kiknek az ünnep tartamára esedékes lisztjegyek bevonatnak.

Vincellér keresztetik

id. gróf Esterházy Pál badacsonyi szőlője részére. Ajánlatok: Jóság-igazgatóság Lesenceistvánd címre intézendők.

Küszöb

a gazdaemb moly nehéz kor minden lessége, ne melni, amen szüksége, multban, ug fokozott mé mindenkiné minél több köznek, ho gunknak amely hads tézsége foly

Mindenk nemcsak mennyit bé nem fokozó zott eredm

A lelkes multban, u teljük. S h a háboru i legidőszerű a viszony terhek na küzdelem kíván.

Nem sz országban pihenni, és nem sz méternyi heverni, h kálni.

És nem megműve denkiné csak saját denkiné szükség megenged nak is se erővel, jó fias össz fesztett tudunk fe az idő

A föld e kérdés alaposas letet is művelés goknak. földnek veletlen törvényi selőjéne a minis művelés sági m minden csak it

És n a minis lesz a nem sz